

af Betragtning, men jeg kan ikke indse, at det just skulde være nødvendigt at gaa i den Grad i Detailler, som det ærede Medlem ønsker. Imidlertid, alle Oplysninger, som er krævet af Forsvarskommissionen, har jeg foranlediget fremskyndet saa hurtigt som muligt. Saa vidt mig bekendt er der kun et Par Spørgsmaal tilbage, og Besvarelserne vil fremkomme en af de allerførste Dage.

Jeg finder ikke Anledning til yderligere at fremsætte Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag. Hvad det her drejer sig om, er kun, om Ministeren skal have Tilladelse til at udlade at afholde Manøvrerne. Alle de Forsøg, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller baade fra radikal og fra socialdemokratisk Side gør for yderligere at skrabe den nuværende Forsvarsordning for Bevillinger, idet man ønsker at give det Udseende af, at den nuværende Forsvarsordning i Virkeligheden kan gennemføres for en betydelig ringere Bekostning, er der fra min Side ikke Anledning til at optage en nærmere Drøftelse af; vi ser jo nu en Gang helt forskelligt paa det Forhold.

P. Munch: Den højtærede Forsvarsminister syntes at være af den Opfattelse, at der ikke foreligger andet til Behandling end det, han har foreslaaet. Det kan dog vist neppe fastholdes af den højtærede Minister. Der foreligger nogle Ændringsforslag, og de er lige saa godt til Behandling, som Ministerens Lovforslag er. Det er ganske givet, at de Besparelser, der nu foreligger, ikke er Følgen af selve den bestaaende Lovgivning. De er Resultatet af Beslutninger, der er taget af dette Ting, af en Lovgivning, der er føjet til det Lovgivningssystem, der fandtes fra 1909. Men jeg ser ikke, hvilken Interesse den højtærede Minister har af at fremhæve dette. Derimod interesserer det mig naturligvis, at den højtærede Minister lovede at fremskaffe de manglende Oplysninger saa hurtigt som muligt. Det sætter jeg Pris paa. Jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister hele Tiden har arbejdet for at tilvejebringe Oplysningerne saa hurtigt, det lod sig gøre; men hvad der forbavser mig, er, at Partiet Venstre, efter at have forberedt sit Forslag i Aarevis og efter allerede for flere Maaneder siden, i Maj Maaned i Fjor, at have udsendt en Meddelelse om, at de havde drøftet Spørgsmaalet i Partimøde, hvor man var enig om det hele, dog ikke har kunnet faa Tid til at forberede Sagen

saaledes, at disse Oplysninger forelaa allerede, da dette Forslag blev fremført. Partiet staar jo i Øjeblikket i den lykkelige Situation at have, om jeg saa maa sige, hele Regeringsmaskineriet til sin Raadighed til Forberedelsen af sine Forslag. Men hvad der interesserer mig allermost ved den højtærede Ministers sidste Udtalelser, var, at den højtærede Minister skød Ansvar for den sene Fremsættelse af Partiets Forslag fra sig. Hus forbi, sagde Ministeren; det er ikke Forsvarsministeren og ikke Ministeriet, der er Skyld deri, det er Venstres Medlemmer i Kommissionen. Jeg forstaar meget godt, at den højtærede Minister opfatter Ansvar for den sene Fremsættelse som et saa tungt og ubehageligt Ansvar, at det glæder ham at føre det over paa andre i Stedet for at bære det selv.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Jeg skal kun bemærke, at jeg som Forsvarsminister selvfølgelig ingen Indflydelse har paa, hvor hurtigt eller langsomt Arbejdet i Forsvarskommissionen kan fremmes. Den ærede Formand har i den Henseende stor Indflydelse. Det er Forsvarskommissionen, der har Ret til at kræve den Tid, som Forsvarskommissionen ønsker. For øvrigt forekommer det mig ikke, at det just er saa forfærdelig længe siden, at det ærede Medlem og hans Venner er blevet enige om, hvorledes det Forslag, de agter at stille ved Behandlingen paa Rigsdagen, skal se ud, og saa vidt mig bekendt er Forslaget fra det konservative Folkeparti heller ikke ret gammelt. Derfor kan det ærede Medlem ikke bebrejde mig som Minister noget. Jeg skyder ikke Ansvar for mig, hvor jeg har Ansvar; men hvad Forsvarskommissionens Arbejdsmaade og Arbejds metode angaar, er det Forsvarskommissionens Medlemmer og dens Formand, der i saa Henseende har Ansvar.

P. Munch: Det Forslag, der fra vor Side er blevet fremsat i Kommissionen, forelaa i alle Hovedtræk allerede for saadan noget som 2 Aar siden, og det blev fremlagt i saa god Tid netop for ligesom at være en Opmuntring til Partiet Venstre til ogsaa at komme i Gang med Arbejdet. Den Gang sad den højtærede Forsvarsminister i Militærkommissionen, og paa det Tidspunkt skete der ikke noget Arbejde fra Venstres Medlemmers Side, i hvert Fald ikke saaledes, at det blev Kommissionen bekendt; saa Ansvar for den Sindighed,